

18476 *LLEI 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.* («BOE» 255, de 24-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues viuen en una societat formada majoritàriament per persones oïents, de manera que, per a la seua integració, han de superar les barreres existents en la comunicació que són en aparença, invisibles als ulls de les persones sense discapacitat auditiva. La present llei intenta esmenar esta situació i propiciar el seu accés a la informació i a la comunicació, tenint present la seua heterogeneïtat i les necessitats específiques de cada grup.

Igualment, en la llei regix el principi de llibertat d'elecció en la forma de comunicació per part de les persones sordes, qualsevol que siga la seua discapacitat auditiva i sordcegues, per la qual cosa es reconeix i regula de manera diferenciada el coneixement, l'aprenentatge i l'ús de la llengua de signes espanyola, així com dels mitjans de suport a la comunicació oral.

No hi ha dubte que el llenguatge és el principal instrument de comunicació. El coneixement i l'ús d'una llengua afavorixen i possibiliten l'accés i la transmissió del coneixement i de la informació, a més de ser el canal bàsic de vertebració de les relacions individuals i socials. D'esta manera, la llengua no és una simple manifestació de la llibertat individual, sinó que transcendeix els àmbits personals i es converteix en una ferramenta ineludible per a la vida en societat.

Les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues no sempre poden accedir a la informació i a la comunicació amb l'entorn, bé perquè no disposen d'interpret de llengua de signes, cas de les persones sordes i sordcegues que siguen usuàries de llengua de signes, bé perquè no disposen dels recursos de suport necessaris per a fer possible la comunicació a través de la llengua oral. Efectivament, en la majoria de les àrees en què ha d'aplicar-se esta llei no es disposa, moltes vegades, d'adaptacions visuals i acústiques que permeten la millora en l'audició i recepció de la informació auditiva, o dels mitjans de suport necessaris per a la comunicació oral, o de servei d'interprets de llengua de signes.

Especial dificultat revist la sordceguera, que és una discapacitat que resulta de la combinació de dos deficiències sensorials (visual i auditiva), que genera, en les persones que la patixen, problemes de comunicació únics i necessitats especials derivades de la dificultat per a percebre de manera global, conèixer en el seu entorn i, per tant, interessar-s'hi i moure-s'hi. Algunes persones sordcegues són totalment sordes i cegues, mentres que d'altres tenen restes auditives i/o visuals.

L'exigència de publicitat com a tret inherent de l'estat de dret, a través de la qual les normes han de ser accessibles a tota la ciutadania; la constatació que no pot parlar-se d'una participació real i efectiva de la ciutadania en l'àmbit d'un sistema democràtic sense l'accés a la informació i a la comunicació i sense l'expressió de les seues

idees i voluntats a través d'una llengua; la presa de consciència que només és possible aconseguir una integració social i cultural de caràcter universal, des de la qual la participació ciutadana es projecte en qualsevol àmbit social i cultural –exigència d'un estat social– a través de l'accés al coneixement i l'ús de la llengua són qüestions que, junt amb la importància que en les societats contemporànies ha adquirit la transmissió d'informació a través de mitjans escrits i audiovisuals, obliguen a considerar l'ús i el coneixement d'una llengua com un dret vinculat al lliure desenvolupament de la personalitat i, en definitiva, a l'èxit d'una vida humana digna.

En tot cas, el col·lectiu de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues és molt divers i no s'ajusta a un únic patró comunicatiu pel fet de no sentir, o de no sentir-hi ni veure-hi en el cas de la sordceguera, que combina ambdós deficiències. Per tant, l'ús de la llengua oral o de les llengües de signes espanyoles i el suport als mitjans de comunicació oral en la seua comunicació amb l'entorn, en el seu aprenentatge, en l'accés a la informació i a la cultura, ha de respondre a una opció lliure i individual que, en el cas de tractar-se de menors, correspondrà als seus pares o tutors.

II

Els antecedents històrics sobre les llengües de signes a Espanya s'inicien, des del punt de vista educatiu, en el segle XVI, quan els monjos van emprendre la tasca d'educar a xiquets sords. El monjo benedictí Pedro Ponce de León va ensenyar a comunicar-se els xiquets sords que estaven a càrrec seu, fet que va permetre la reavaluació de les creences professades durant molt de temps respecte de les persones sordes, contribuint a un canvi gradual de la mentalitat que es tenia sobre estes i el seu lloc en la societat. Els monestirs en eixa època estaven obligats a guardar silenci i es comunicaven utilitzant signes manuals; així, per exemple, els benedictins tenien a la seua disposició «signes per a les coses de major importància, amb els quals es feien comprendre». Pedro Ponce de León degué comprendre que era possible expressar la raó sense parla, perquè ell mateix ho feia cada vegada que manifestava els seus pensaments per mitjà de signes monàstics i va emprar amb els xiquets sords un sistema gestual de comunicació.

En el segle XVII la metodologia canvia, i així, Manuel Ramírez de Carrión va utilitzar la pedagogia de la seua època per a instruir els xiquets sords preparant-los perquè s'integraren en la societat.

En la segona mitat del segle XVIII, Lorenzo Hervás y Panduro publica el seu tractat: «Escuela española de sordomudos o arte para enseñarles a escribir y hablar el idioma español», que suposa una fita fonamental en l'esforç pedagògic per a la integració de les persones sordes.

L'escola espanyola arribarà a produir encara obres de tanta transcendència per a la llengua natural de les persones sordes com el diccionari de mimica i dactilologia de Francisco Fernández Villabril, que incloïa 1.500 signes de la llengua de signes espanyola descrits per a la seua realització. Sens dubte, es tracta del pas més important cap a l'estandardització de la llengua de signes espanyola donat fins llavors, i una demostració del caràcter no sols natural, sinó històric, de la llengua de signes espanyola.

En el segle XIX, amb l'establiment a Espanya dels primers col·legis de sordmuts i cegos, es possibilita la institucionalització de l'educació de les persones sordes, cegues i sordcegues, amb la conseqüència de la interacció lingüística i social entre elles, així com de l'inici del desenvolupament sistematitzat de les protollengües de signes espanyola i catalana.

L'últim quart del segle XX va suposar la reivindicació de les llengües de signes espanyola i catalana com els

instruments de comunicació propis de les persones sordes que opten lliurement per alguna d'estes. Nombroses trobades nacionals i internacionals han debatut sobre la necessitat del seu reconeixement i ús per a garantir l'accés ple a l'educació, als servicis, a la vida econòmica i cultural, als mitjans de comunicació i a les noves tecnologies de la informació, així com la seua necessitat per al correcte desenrotllament personal i la participació social de les persones sordes que han optat per esta modalitat de comunicació.

La rellevància de l'ús i coneixement de la llengua constituïx en l'actualitat una realitat inqüestionable. Tanmateix, i a pesar d'això, eixa construcció sobre la importància i rellevància de la llengua s'ha configurat d'esquena a altres situacions. En efecte, el reconeixement sobre el valor de la llengua ha de respondre a les necessitats de les persones amb discapacitat auditiva.

Les llengües de signes espanyoles, sent les llengües pròpies de les persones sordes i sordcegues que han optat per esta modalitat lingüística, no han tingut el reconeixement, ni el desenrotllament que els correspon, i això a pesar que nombroses investigacions dutes a terme en l'àmbit nacional i internacional han posat de manifest que les llengües de signes complixen tots els requisits d'una llengua natural i posseïxen unes característiques gramaticals, sintàctiques i lèxiques pròpies. Recentment esta situació s'ha esmenat, i prova d'això és l'aprovació de nombroses normes, entre les quals cal destacar diversos estatuts d'autonomia, que reconeixen la importància de les llengües de signes.

III

A Espanya, enfront d'altres països que no tenen esta riquesa, la realitat de la llengua de signes adquirix una nova dimensió, ja que l'existència de la llengua de signes catalana posa clarament de manifest que a través d'este vehicle de comunicació es pot col·laborar a la plena participació en la vida política, econòmica, social i cultural.

La llengua de signes catalana, que és la llengua pròpia de les persones sordes de Catalunya que han optat per esta modalitat de comunicació, i la que usen, per tant, en les seues comunicacions de la vida diària, s'ha desenrotllat a Catalunya d'una forma semblant a com ho ha fet la llengua de signes espanyola en la resta d'Espanya, de tal manera que s'ha anat consolidant una estructura lingüística comunicativa íntimament relacionada amb l'entorn geogràfic, històric i cultural. El Parlament de Catalunya va aprovar el dia 30 de juny de 1994 la «Proposició no de Llei sobre la promoció i la difusió del coneixement del llenguatge de signes», i algunes universitats catalanes ofereixen un programa de postgrau d'«expert en interpretació de llengua de signes catalana», la dimensió professional del qual està garantida a efectes laborals. L'any 2005 apareix la primera «Gramàtica bàsica de llengua de signes catalana» i existix, a més, una àmplia bibliografia científica de gran valor lingüístic sobre esta. Finalment, l'any 2006, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya va realitzar un reconeixement de la llengua de signes catalana.

IV

La utilització de recursos que potencien i possibiliten la comunicació via oral, a través dels mitjans de suport a la comunicació oral, com la labiolectura, les pròtesis auditives, el subtítulat i qualsevol altre avanç tecnològic, suposa un dret fonamental i bàsic de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues que han optat lliurement per este mitjà de comunicació.

El segle XX ha sigut el moment dels avanços més vertiginosos en aliança amb la medicina, l'audiologia, la ciència, la tecnologia, la pedagogia i la lectura labial en relació amb l'audició. Així, les aportacions d'estes discipli-

nes han fet realitat expectatives impensables per a l'educació i l'accés a la comunicació oral de les persones amb discapacitat auditiva, així com per a la seua integració i participació més activa amb el seu entorn.

Els avanços tecnològics permeten que una persona sorda o amb discapacitat auditiva i sordcega, estimulada a través de les seues pròtesis auditives i amb recursos i mitjans de suport a la comunicació oral, pugua accedir a la llengua oral que és la del seu entorn cultural, laboral i social. Cal tindre en compte que les pèrdues auditives poden ser congènites, aparèixer en edats primerenques i també adquirir-se al llarg de la vida adulta, per la qual cosa cal preveure tots els recursos necessaris per a afavorir el seu màxim desenrotllament personal, laboral, cultural i inclús l'acadèmic, atenent als principis d'autonomia, normalització, integració social i educativa i participació en la vida en comunitat i comptant amb els professionals adequats i degudament qualificats que puguen atendre totes les seues necessitats.

V

Durant molt de temps, la societat ha pres com a referència un model universal de ser humà a l'hora de projectar la idea de dignitat. I a partir d'ací, i no sense un esforç considerable, ha tractat de reconèixer i valorar les diferències per mitjà de l'ús del principi de diferenciació positiva. Este tipus de normes, maneja una idea d'igualtat que partix, precisament, del reconeixement de la diferència i que té com a finalitat minimitzar al màxim els efectes que esta produïx per al gaudi dels drets i per al desenrotllament d'una vida humana digna.

El tractament de la discapacitat no ha romàs al marge d'esta tendència. En els últims anys, tant en l'àmbit internacional com en el nacional, han aparegut una sèrie de normes que, entenent que la situació de discapacitat és una situació rellevant, tenen com a finalitat el reconeixement de drets específics.

Junt amb això, i directament relacionat amb la situació de les persones amb discapacitat, s'ha pretès justificar eixe tipus de mesures a través d'altres raonaments. En efecte, des de la dècada dels anys setanta del segle XX, s'ha començat a viure un canvi en el mode d'entendre la discapacitat, que ha culminat en una nova manera d'afrontar esta qüestió.

Estos canvis han tingut repercussions en l'àmbit del dret internacional, on el dret a la igualtat d'oportunitats és reconegut en diversos documents, entre els quals destaquen les Normes Uniformes per a la Igualtat d'Oportunitats de les Persones amb Discapacitat, en el que l'accessibilitat en la comunicació es troba arrellegada en diverses disposicions. Així, l'Organització de les Nacions Unides, en la seua Resolució 48/96, de 20 de desembre de 1993, en concret en l'article 5, apartat 7, considera «la utilització de la llengua de signes en l'educació dels xiquets sords, així com en les seues famílies i comunitats. De la mateixa manera, han de prestar-se servicis d'interpretació de la llengua de signes per a facilitar la comunicació entre les persones sordes i les altres persones». Al mateix temps, en l'apartat 6, s'establix l'obligació dels estats d'utilitzar «tecnologies apropiades per a proporcionar accés a la informació oral a les persones amb discapacitat auditiva».

També la Unió Europea, a través de la Carta dels Drets Fonamentals, i el Consell d'Europa, per mitjà del Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, reconeixen el dret de totes les persones a la igualtat davant de la llei i a la protecció contra la discriminació. La Unió Europea reconeix i respecta el dret de les persones amb discapacitat a beneficiar-se de mesures que garantisquen la seua autonomia, la seua integració social i la seua participació en la vida en comunitat. Per la seua banda, l'Agència Europea per a les

necessitats educatives especials, en el seu Document de 2003 sobre els principis fonamentals de l'educació de necessitats especials, recomana als estats un marc legislatiu i polític que recolze la integració amb dotació de mitjans que amplien els desenrotllaments i els processos que treballen cap a la inclusió.

D'altra banda, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa va elaborar una Recomanació sobre la protecció de la llengua de signes en els estats membres del Consell d'Europa (Doc. 9738 de 17 de març de 2003), en què reconeixen la llengua de signes com un mitjà de comunicació natural i complet amb capacitat de promoure la integració de les persones amb limitacions auditives en la societat i promouia facilitar-ne l'accés a l'educació, l'ocupació i la justícia. En la mateixa línia, la Recomanació 1492 de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa de 2001 sobre els drets de les minories nacionals ha recomanat als estats membres que reconeguen oficialment la llengua de signes. Igualment, en el mateix sentit, la Declaració del Parlament Europeu 1/2004 sobre els drets de les persones sordcegues indica que «les persones sordcegues haurien de tindre els mateixos drets que els altres ciutadans de la Unió Europea i que estos drets haurien de garantir-se per mitjà d'una legislació adequada en cada estat membre».

VI

A Espanya, la Llei 51/2003, de 3 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, no-Discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat, s'ha sumat a esta nova tendència. Esta Llei, en desplegament dels preceptes de la Constitució Espanyola, tendix, entre altres qüestions, a promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de les persones siguin reals i efectives, remouent els obstacles que impedisquen o dificulten la seua plenitud i facilitant la seua participació en la vida política, cultural i social (article 9.2 de la Constitució Espanyola), i complix, així mateix, l'obligació dels poders públics de prestar a les persones amb discapacitat l'atenció especialitzada que requereixen per al gaudi dels drets que la Constitució reconeix a tots els ciutadans (article 49 de la Constitució Espanyola).

El compliment dels principis que inspiren la Llei 51/2003 exigix l'adopció d'un conjunt de mesures que normalitzen la societat, en el sentit d'obrir-la en el major grau possible a tota la ciutadania i, com no podia ser de cap altra manera, a les persones amb discapacitat, i que tinguen com principal finalitat situar-les en una igualtat de condicions, d'oportunitats i de possibilitats per al desplegament dels drets fonamentals i d'una vida digna (articles 10.1 i 14 de la Constitució Espanyola). En este sentit, l'esmentada llei preveu expressament la regulació de la llengua de signes i dels mitjans de suport a la comunicació oral.

Així, des de la importància que té la llengua com a instrument d'informació i de coneixement, i des del marc normatiu constitucional i legal espanyol, constituïx una obligació dels poders públics tant el desenrotllament de mitjans que faciliten l'accés a l'expressió verbal i escrita de la llengua oral a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, com la configuració d'una normativa bàsica sobre l'aprenentatge, coneixement i ús de les llengües de signes espanyoles.

VII

La present llei dona resposta a ambdós exigències, des del convenciment que tant la normalització de la societat en relació amb la qüestió de la discapacitat com la integració de les persones amb discapacitat en tot àmbit social exigix la promoció de la seua possibilitat de comunicar-se a través de la llengua, siga oral o de signes. Possibilitat que no pot quedar-se només en l'establiment

d'un conjunt de mesures dirigides directament a les persones amb discapacitat, sinó que ha de projectar-se també en la resta de la ciutadania, garantint la comprensió i l'ús de la llengua oral o de signes en totes aquelles institucions i entitats en què s'exercix un servei públic, a fi d'aconseguir així el gaudi real i efectiu dels drets fonamentals. No ha d'oblidar-se que l'eliminació de barreres a la comunicació fa desaparèixer les dificultats de comunicació entre persones amb limitacions auditives i sense –la comunicació implica un fenomen relacional, intersubjectiu– pel que els beneficis no es limiten a un grup específic de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues sinó al conjunt de la societat.

La llei partix de les capacitats i potencialitats dels individus, a fi de garantir la possibilitat de desenrotllament de les capacitats individuals, sempre des del respecte a la dignitat humana. Conscient que les persones amb limitacions auditives i les sordcegues –en les quals es combinen dos deficiències sensorials (visual i auditiva)– tenen diferents necessitats, la qual cosa implica que algunes persones opten per la comunicació a través de la llengua de signes, mentres que altres preferisquen la utilització de recursos que potencien i possibiliten la comunicació oral, la llei reconeix el dret d'opció, i deixa, en definitiva, l'elecció en mans dels principals interessats: les persones amb discapacitat auditiva i sordcegues, o els seus pares o tutors, quan es tracte de menors.

VIII

La llei s'estructura en un títol preliminar, un títol primer amb dos capítols; un títol segon amb dos capítols; set disposicions addicionals, una disposició derogatòria i sis disposicions finals.

La llei, en el títol preliminar, determina el reconeixement i regulació de la llengua de signes espanyola, sense perjudi del reconeixement de la llengua de signes catalana en el seu àmbit d'ús lingüístic, i dels mitjans de suport a la comunicació oral, el dret a l'aprenentatge, coneixement i ús tant de les llengües de signes espanyoles com dels mitjans de suport a la comunicació oral, i permet la lliure elecció dels recursos que possibiliten la seua comunicació amb l'entorn. Al seu torn, regula els efectes que tindrà l'aplicació de la llei.

D'altra banda, enuncia els distints conceptes que sorgeixen al llarg de la present normativa, detenint-se en cada un d'ells, l'explicació del qual resulta imprescindible per a garantir una adequada interpretació de la llei; així mateix, s'establixen els principis en què esta s'inspira. Finalment, conté les àrees en què la llei és aplicable, de conformitat amb el principi de transversalitat.

El títol primer està dedicat a l'aprenentatge, coneixement i ús de les llengües de signes espanyoles; en concret, el capítol I en regula l'aprenentatge en el sistema educatiu, i el capítol II conté l'ús de les llengües de signes espanyoles a través d'intèrprets de llengües, en les diferents àrees públiques i privades.

Finalment, es disposa la creació del Centre de Normalització Lingüística de la Llengua de Signes Espanyola.

El títol segon està dedicat a l'aprenentatge, coneixement i ús dels mitjans de suport a la comunicació oral; en concret, el capítol I regula el dit aprenentatge en el sistema educatiu, i el capítol II conté l'ús dels mitjans de suport a la comunicació oral en les diferents àrees públiques i privades.

Finalment, es disposa la creació del Centre Espanyol del Subtitulat i Audiodescripció.

La llei, en la seua disposició addicional primera, crea una Comissió de Seguiment en el si del Consell Nacional de la Discapacitat i estableix el termini d'un any per a la seua constitució.

La disposició addicional segona estableix les garanties de dotació estructural.

La disposició addicional tercera inclou les garanties jurídiques en relació amb l'arbitratge i la tutela judicial.

La disposició addicional quarta determina el règim transitori de la situació dels intèrprets i professionals de les llengües de signes espanyoles.

La disposició addicional quinta encomana al Govern l'elaboració d'un estudi sobre els professionals de les llengües de signes i les titulacions necessàries per al seu exercici.

La disposició addicional sexta està dedicada a l'atenció especial que requereixen les persones amb sordceguera.

La disposició addicional setèima fa referència al finançament de les ajudes tècniques a l'audició.

La disposició derogatòria, revoca totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix la llei.

La disposició final primera preveu el caràcter bàsic de la llei.

La disposició final segona estableix la supletorietat de la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

La disposició final tercera considera el finançament de la llei.

La disposició final quarta atorga facultats d'execució i desplegament de la llei.

La disposició final quinta determina l'aplicació gradual de la llei.

La disposició final sexta regula l'entrada en vigor de la llei.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte de la llei.*

La present llei té com a objecte reconèixer i regular la llengua de signes espanyola com a llengua de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues a Espanya que lliurement decidisquen utilitzar-la, sense perjudi del reconeixement de la llengua de signes catalana en el seu àmbit d'ús lingüístic, així com la regulació dels mitjans de suport a la comunicació oral.

Així mateix, la present llei té com a objecte reconèixer la llengua de signes catalana, com a llengua de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues a Catalunya, que lliurement decidisquen utilitzar-la, sense perjudi de la ulterior regulació legislativa i reglamentària que pugui correspondre a la Generalitat de Catalunya, en desplegament de les seues competències.

Totes les al·lusions que esta llei fa a la llengua de signes espanyola s'entendran fetes a les altres llengües de signes espanyoles, per al seu àmbit territorial propi, sense perjudi del que estableixca la normativa pròpia de les respectives comunitats autònomes en l'exercici de les seues competències.

També és objecte d'esta llei la regulació dels mitjans de suport a la comunicació oral destinats a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 2. *Dret a l'aprenentatge, coneixement i ús de les llengües de signes espanyoles i dels mitjans de suport a la comunicació oral.*

Es reconeix el dret de lliure opció de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues a l'aprenentatge, coneixement i ús de les llengües de signes espanyoles, i als distints mitjans de suport a la comunicació oral, en els termes establits en esta llei.

Article 3. *Efectes de la llei.*

1. Les normes establides en la present llei produiran efectes en tot el territori espanyol, sense perjudi de la regulació que corresponga en l'àmbit de les comunitats autò-

nomes; es garantirà en tot cas la igualtat a què es referix la disposició final primera.

2. En la present llei s'establixen les mesures i garanties necessàries perquè les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues puguen, lliurement, fer ús de les llengües de signes espanyoles i dels mitjans de suport a la comunicació oral en totes les àrees públiques i privades, a fi de fer efectiu l'exercici dels drets i llibertats constitucionals, i de manera especial el lliure desenvolupament de la personalitat, la formació en el respecte dels drets i llibertats fonamentals, el dret a l'educació i la plena participació en la vida política, econòmica, social i cultural.

3. Les mesures i garanties establides en el títol II d'esta llei seran de plena aplicació a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues usuàries de les llengües de signes espanyoles quan facen ús de les llengües orals.

Article 4. *Definicions.*

A l'efecte d'esta llei, s'entén per:

a) Llengua de signes: llengües o sistemes lingüístics de caràcter visual, espacial, gestual i manual en la conformació de les quals intervenen factors històrics, culturals, lingüístics i socials, utilitzades tradicionalment com a llengües per les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues signants a Espanya.

b) Llengua oral: llengües o sistemes lingüístics corresponents a les llengües reconegudes oficialment en la Constitució Espanyola i, per als seus respectius àmbits territorials, en els estatuts d'autonomia, utilitzada com a llengua per les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues oralistes a Espanya.

c) Mitjans de suport a la comunicació oral: aquells codis i mitjans de comunicació, així com els recursos tecnològics i ajudes tècniques usats per les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues que faciliten l'accés a l'expressió verbal i escrita de la llengua oral, que afavoreixen una comunicació amb l'entorn més plena.

d) Persones sordes o amb discapacitat auditiva: aquelles persones a qui se'ls haja reconegut per tal motiu un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent, que troben en la seua vida quotidiana barreres de comunicació o que, en el cas d'haver-les superades, requereixen mitjans i suports per a la seua realització.

e) Persones amb sordceguera: aquelles persones amb un deteriorament combinat de la vista i l'oïda que dificulta el seu accés a la informació, a la comunicació i a la mobilitat. Esta discapacitat afecta greument les habilitats diàries necessàries per a una vida mínimament autònoma, requereix servicis especialitzats, personal específicament format per a la seua atenció i mètodes especials de comunicació.

f) Usuari o usuària d'una llengua: aquella persona que utilitza una determinada llengua per a comunicar-se amb l'entorn. Aquelles persones que són usuàries de dos llengües són considerades com a bilingües.

g) Usuari o usuària de la llengua de signes: aquella persona que utilitza la llengua de signes per a comunicar-se.

h) Usuari o usuària de mitjans de suport a la comunicació oral: aquella persona sorda, amb discapacitat auditiva i sordcega que necessita mitjans de suport a la comunicació oral per a accedir a la informació i a la comunicació en l'entorn social.

i) Intèrpret de llengua de signes: professional que interpreta i tradueix la informació de la llengua de signes a la llengua oral i escrita i viceversa, a fi d'assegurar la comunicació entre les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, que siguen usuàries d'esta llengua, i el seu entorn social.

j) Guia intèrpret: professional que exercix la funció d'intèrpret i guia de la persona sordcega, realitzant les adaptacions necessàries, li servix de nexa amb l'entorn i en facilita la participació en igualtat de condicions.

k) Educació bilingüe: projecte educatiu en què el procés d'ensenyança-aprenentatge es du a terme en un entorn en què coexistixen dos o més llengües que s'utilitzen com a llengües vehiculars. En el cas de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues es referirà a les llengües orals reconegudes oficialment i les llengües de signes espanyoles.

l) Logopeda i mestre o mestra especialista en audició i llenguatge: professionals especialitzats en sistemes alternatius o sistemes augmentatius de suport a la comunicació oral, que estimulen i en faciliten el desenrotllament.

Article 5. *Principis generals.*

Esta llei s'inspira en els principis següents:

a) Transversalitat de les polítiques en matèria de llengua de signes i mitjans de suport a la comunicació oral: les actuacions que desenrotllen les administracions públiques no es limitaran únicament a plans, programes i accions específics, pensats exclusivament per a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues usuàries de les dites modalitats lingüístiques o mitjans de suport, sinó que han de comprendre les polítiques i línies d'acció de caràcter general en qualsevol dels àmbits d'actuació pública, tenint en compte les diverses necessitats i demandes de les persones usuàries d'estes.

b) Accessibilitat universal: els entorns, processos, béns, productes i servicis, així com els objectes i instruments, ferramentes i dispositius han de complir les condicions necessàries per a ser comprensibles, utilitzables i practicables per totes les persones en condicions de seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.

c) Llibertat d'elecció: les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i, si és el cas, els seus pares o representants legals, en el cas que siguin menors d'edat o estiguen incapacitades podran optar per la llengua oral i/o la llengua de signes espanyola i/o les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes.

d) No-discriminació: cap persona podrà ser discriminada ni tractada desigualment, directament o indirectament, per exercir el seu dret d'opció a l'ús de la llengua de signes espanyola i/o de les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes i/o de mitjans de suport a la comunicació oral en qualsevol àmbit, siga públic o privat.

e) Normalització: principi en virtut del qual les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues han de poder portar una vida normal i accedir als mateixos llocs, àmbits, béns i servicis que estan a disposició de qualsevol persona.

Article 6. *Àmbit d'aplicació.*

D'acord amb el principi de transversalitat de les polítiques en matèria de discapacitat, el que disposa esta llei s'aplicarà en les àrees següents:

1. Béns i servicis a disposició del públic.
2. Transports.
3. Relacions amb les administracions públiques.
4. Participació política.
5. Mitjans de comunicació social, telecomunicacions i societat de la informació.

TÍTOL I

Aprenentatge, coneixement i ús de les llengües de signes espanyoles

CAPÍTOL I

Aprenentatge i coneixement de les llengües de signes espanyoles

Article 7. *De l'aprenentatge en la formació reglada.*

1. Les administracions educatives disposaran dels recursos necessaris per a facilitar en aquells centres que es determine, de conformitat amb el que establix la legislació educativa vigent, l'aprenentatge de les llengües de signes espanyoles a l'alumnat sord, amb discapacitat auditiva i sordcec que, d'acord amb el que especifica l'article 5.c) d'esta llei, haja optat per esta llengua. En cas que estes persones siguin menors d'edat o estiguen incapacitades, l'elecció correspondrà als pares o representants legals.

2. Les administracions educatives oferiran, en els centres que es determinen, entre altres, models educatius bilingües, que seran de lliure elecció per l'alumnat sord, amb discapacitat auditiva i sordcega o els seus pares o representants legals, en cas de ser menors d'edat o estar incapacitats.

3. Els plans d'estudis podran incloure, així mateix, en els centres anteriorment citats, l'aprenentatge de les llengües de signes espanyoles com a assignatura optativa per al conjunt de l'alumnat, de manera que faciliten, així, la inclusió social de l'alumnat sord, amb discapacitat auditiva i sordcec usuari de les llengües de signes espanyoles i fomenten valors d'igualtat i respecte a la diversitat lingüística i cultural.

4. A fi de disposar de professionals degudament qualificats per a l'ensenyança de les llengües de signes espanyoles i, si és el cas, per a l'ús previst en el capítol II del títol I d'esta llei, l'Administració educativa competent determinarà les titulacions que, d'acord amb la normativa existent sobre requisits per al seu exercici, considere oportunes i propiciarà la seua formació inicial i permanent.

5. Les administracions educatives establiran plans i programes de formació per al professorat que atén l'alumnat sord, amb discapacitat auditiva i sordcec.

Article 8. *De l'aprenentatge en la formació no reglada.*

1. Les administracions educatives fomentaran la cooperació de les famílies, amb menors sords, amb discapacitat auditiva i sordcecs, amb la institució escolar o acadèmica i cooperaran amb les entitats associatives de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, i de les seues famílies, en la realització de cursos de formació per a l'aprenentatge de les llengües de signes espanyoles.

2. Les administracions públiques competents, així mateix, cooperaran amb les universitats i amb les entitats associatives de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies en l'aprenentatge de les llengües de signes espanyoles en altres àmbits socials.

CAPÍTOL II

Ús de les llengües de signes espanyolesArticle 9. *Objecte.*

De conformitat amb la present llei, s'encomana als poders públics promoure la prestació de servicis d'interprets en llengües de signes espanyoles a totes les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, quan ho necessiten, en les diferents àrees públiques i privades que s'especifiquen en el present capítol.

Els poders públics, en els termes establits en la Llei 51/2003, de 2 de desembre, i en les seues normes de desplegament reglamentari, promouran, així mateix, mesures contra la discriminació i s'establiran mesures d'acció positiva en favor de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues usuàries de les llengües de signes espanyoles, d'acord amb el que disposa el present capítol.

Article 10. *Accés als béns i servicis a disposició del públic.*

a) Educació.

Les administracions educatives facilitaran a les persones usuàries de les llengües de signes espanyoles la seua utilització com a llengua vehicular de l'ensenyança en els centres educatius que es determinen.

Igualment, promouran la prestació de servicis d'interprets en llengües de signes espanyoles per les persones usuàries de les llengües de signes espanyoles en els centres que es determinen.

En el marc dels servicis d'atenció a l'alumnat universitari en situació de discapacitat, promouran programes i iniciatives específiques d'atenció a l'alumnat universitari sord, amb discapacitat auditiva i sordcec, amb l'objectiu de facilitar-li assessorament i mesures de suport.

b) Formació i ocupació.

Caldrà ajustar-se al que disposa el capítol III del títol II de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, relatiu a mesures per a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte en l'àmbit laboral.

c) Salut.

Les administracions públiques competents promouran la prestació de servicis d'interprets en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, en el cas que així se sol·licite prèviament, per als usuaris que ho necessiten en aquells centres sanitaris que atenguen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Igualment, adoptaran les mesures necessàries perquè les campanyes informatives i preventives en matèria de salut siguin accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues en llengües de signes espanyoles.

d) Cultura, esport i oci.

Les administracions públiques competents promouran la prestació de servicis d'interprets en llengües de signes espanyoles, en el cas que així se sol·licite prèviament, per a les persones que en siguin usuàries, en aquelles activitats culturals, esportives, d'esplai i d'oci que es determinen, com ara cines, teatres i museus nacionals, monuments historicoartístics del patrimoni de l'Estat i visites guiades en les quals participen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 11. *Transports.*

1. En les estacions de transport marítim, terrestre i aeri que determinen les administracions competents, quant a la rellevància del tràfic de viatgers, es prestaran servicis d'interprets en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, en el seu àmbit territorial per a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, en els punts d'informació i atenció al públic que així mateix s'establisquen, tot això d'acord amb les previsions que continguin els mecanismes de cooperació a què es referix la disposició final tercera de la llei.

2. S'adoptaran les mesures necessàries perquè les instruccions sobre normes de funcionament i seguretat en els transports es difonguen també, sempre que siga possible, en llengua de signes.

Article 12. *Relacions amb les administracions públiques.*

1. Les administracions públiques competents promouran la prestació de servicis d'interprets en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, en el cas que així se sol·licite prèviament, per a les persones que siguin usuàries de la mateixa, a fi de facilitar les relacions de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues amb les administracions públiques.

2. En relació amb l'Administració de Justícia i Penitenciària, es promouran les condicions adequades, com ara formació i disponibilitat de servicis d'interpret de llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, per a fer efectiva l'aplicació del que disposa l'article 143 de la Llei d'Enjudiciament Civil, així com en els processos que es regixen per la Llei d'Enjudiciament Criminal, respecte de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 13. *Participació política.*

1. Els poders públics, els partits polítics i els agents socials facilitaran que les informacions institucionals i els programes d'emissió gratuïta i obligatòria en els mitjans de comunicació, d'acord amb la legislació electoral i sindical, siguin plenament accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la seua emissió o distribució en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes si les haguera.

2. Les Corts Generals, assemblees legislatives de les comunitats autònomes, diputacions provincials i corporacions i entitats locals promouran la interpretació en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, en aquelles reunions plenàries de caràcter públic i en qualssevol altres d'interés general en què així es determine, quan hi haja participació de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i se sol·licite prèviament.

Article 14. *Mitjans de comunicació social, telecomunicacions i societat de la informació.*

1. Els poders públics promouran les mesures necessàries perquè els mitjans de comunicació social, de conformitat amb el que preveu la seua regulació específica, siguin accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la incorporació de les llengües de signes espanyoles.

2. Així mateix, els poders públics adoptaran les mesures necessàries perquè les campanyes de publicitat

institucionals i els distints suports audiovisuals en què estes es posen a disposició del públic siguen accessibles a estes persones.

3. S'establiran les mesures necessàries per a incentivar l'accés a les telecomunicacions en llengua de signes espanyola.

4. Les pàgines i els portals d'Internet de titularitat pública o finançats amb fons públics s'adaptaran als estàndards establerts en cada moment per les autoritats competents per a aconseguir-ne l'accessibilitat a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la posada a disposició dins d'estes dels corresponents sistemes d'accés a la informació en la llengua corresponent al seu àmbit lingüístic.

5. Quan les administracions públiques promoguen o subvencionen congressos, jornades, simposis i seminaris en què participen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, facilitaran l'accessibilitat d'estes per mitjà de la prestació de servicis d'intèrprets en llengua de signes espanyola i/o en les llengües de signes pròpies de les comunitats autònomes, si n'hi haguera, amb la sol·licitud prèvia dels interessats.

6. Els missatges relatius a la declaració d'estats d'alarma, excepció i lloc, així com els missatges institucionals hauran de ser plenament accessibles a totes les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 15. Centre de Normalització Lingüística de la Llengua de Signes Espanyola.

Es crea el Centre de Normalització Lingüística de la Llengua de Signes Espanyola. El Govern, oït el Consell Nacional de la Discapacitat, regularà en el Reial Patronat sobre Discapacitat este centre amb la finalitat d'investigar, fomentar, difondre i vetlar pel bon ús d'esta llengua. El Centre de Normalització Lingüística de la Llengua de Signes Espanyola comptarà amb professionals experts en llengua de signes espanyola i en sociolingüística, i desentrotllarà les seues accions mantenint consultes i establint convenis amb les universitats i les entitats representatives de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies. Estarà regit per un òrgan col·legiat de caràcter paritari entre representants de l'Administració de l'Estat i entitats representatives del moviment associatiu de la comunitat lingüística de les persones usuàries de la llengua de signes espanyola. A més, comptarà amb una presidència i una secretaria, els titulars de les quals seran representants de l'Administració de l'Estat.

TÍTOL II

Aprentatge, coneixement i ús dels mitjans de suport a la comunicació oral

CAPÍTOL I

Aprentatge i coneixement dels mitjans de suport a la comunicació oral

Article 16. De l'aprenentatge en la formació reglada.

1. Les administracions educatives disposaran el que és necessari per a facilitar, d'acord amb la legislació educativa vigent, l'aprenentatge de la llengua oral i dels mitjans de suport a la comunicació oral, que així ho necessiten, a l'alumnat sord o amb discapacitat auditiva i sordcec, que, d'acord amb el que preveu l'article 5.c) d'esta llei, haja triat esta llengua. En cas que estes persones siguen menors d'edat o estiguen incapacitades, l'elecció correspondrà als seus pares o representants legals.

2. A fi de disposar de professionals degudament qualificats per a l'ensenyança dels mitjans de suport a la comunicació oral, quan així es requerisca, i, si és el cas, per a l'ús previst en el capítol II del títol II, l'administració educativa competent determinarà les titulacions que, d'acord amb la normativa existent sobre requisits per al seu exercici, considere oportunes i propiciarà la seua formació inicial.

3. Les administracions educatives promouran plans i programes de formació per al professorat que atén l'alumnat sord o amb discapacitat auditiva i sordcec.

Article 17. De l'aprenentatge en la formació no reglada.

1. Les administracions educatives fomentaran la cooperació de les famílies amb menors sords, amb discapacitat auditiva i sordcecs amb la institució escolar o acadèmica i cooperaran amb les entitats associatives de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies en la realització de cursos de formació per a l'aprenentatge dels mitjans de suport a la comunicació oral que així ho necessiten.

2. Les administracions públiques competents, així mateix, cooperaran amb les universitats i amb les entitats associatives de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies en l'aprenentatge dels mitjans de suport a la comunicació oral.

CAPÍTOL II

Ús dels mitjans de suport a la comunicació oral

Article 18. Objecte.

De conformitat amb la present llei, s'encomana als poders públics promoure l'ús dels mitjans de suport a la comunicació oral per les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, en les diferents àrees que s'especifiquen en el present capítol.

Els poders públics, en els termes establerts en la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i en les seues normes de desplegament reglamentari, promouran, així mateix, mesures contra la discriminació i establiran mesures d'acció positiva a favor de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues usuàries de mitjans de suport a la comunicació oral, de conformitat amb el que disposa el present capítol.

Article 19. Accés als béns i servicis a disposició del públic.

a) Educació.

Les administracions educatives facilitaran a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, usuàries de la comunicació oral la seua utilització en els centres educatius que es determinen.

Igualment, promouran la prestació dels mitjans de suport a la comunicació oral per les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues usuàries de la comunicació oral en els centres que es determinen.

En el marc dels servicis d'atenció a l'alumnat universitari amb discapacitat, promouran programes i iniciatives específiques d'atenció a l'estudiant universitari sord, amb discapacitat auditiva i sordcec, amb l'objectiu de facilitar-li assessorament, orientació i mitjans de suport a la comunicació oral.

b) Formació i ocupació.

Caldrà ajustar-se al que disposa el capítol III del títol II de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals,

Administratives i de l'Orde Social, relatiu a mesures per a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte en l'àmbit laboral.

c) Salut.

Les administracions sanitàries promouran els mitjans de suport a la comunicació oral dels usuaris que els necessiten en aquells centres sanitaris que atenguen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Igualment, adoptaran les mesures necessàries perquè les campanyes informatives i preventives en matèria de salut siguin accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la incorporació de la subtitulació i d'altres recursos de suport a la comunicació oral.

d) Cultura, esport i oci.

Les administracions competents promouran l'establiment dels mitjans de suport a la comunicació oral per a les persones que en siguin usuàries, en aquelles activitats culturals, esportives, de recreació i d'oci, que es determinin, com ara cines, teatres i museus nacionals, monuments historicoartístics del patrimoni de l'Estat i visites guiades en les quals participen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 20. *Transports.*

Les estacions de transport marítim, terrestre i aeri que determinen les administracions competents, quant a la rellevància del tràfic de viatgers, comptaran amb mitjans de suport a la comunicació oral per a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, en els punts concrets d'informació i atenció al públic que així mateix s'establisquen, tot això d'acord amb les previsions que continguin els mecanismes de cooperació a què es refereix la disposició final tercera de la llei.

S'adoptaran les mesures necessàries perquè les instruccions sobre normes de funcionament i seguretat en els transports es difonguen també, sempre que siga possible, a través de mitjans de suport a la comunicació oral.

Article 21. *Relacions amb les administracions públiques.*

Les administracions públiques promouran les condicions adequades, com ara formació i disponibilitat de mitjans de suport a la comunicació oral, per a facilitar les relacions de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues amb les administracions públiques.

En relació amb l'Administració de Justícia, es promouran les condicions adequades, com ara formació i disponibilitat de mitjans de suport a la comunicació oral, per a fer efectiva l'aplicació del que disposa l'article 143 de la Llei d'Enjudiciament Civil, així com en els processos que es regixen per la Llei d'Enjudiciament Criminal, respecte de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Article 22. *Participació política.*

1. Els poders públics, els partits polítics i els agents socials facilitaran que les informacions institucionals i els programes d'emissió gratuïta i obligatòria en els mitjans de comunicació, d'acord amb la legislació electoral i sindical, siguin plenament accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la seua emissió o distribució a través de mitjans de suport a la comunicació oral.

2. Les Corts Generals, assemblees legislatives de les comunitats autònomes, diputacions provincials i corporacions i entitats locals promouran l'existència i ocupació

dels mitjans de suport a la comunicació oral i la subtitulació, en aquelles reunions plenàries de caràcter públic i en qualssevol altres d'interès general en què així es determine, quan hi haja participació de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i ho sol·liciten prèviament.

Article 23. *Mitjans de comunicació social, telecomunicacions i societat de la informació.*

1. Els poders públics promouran les mesures necessàries perquè els mitjans de comunicació social de titularitat pública o amb caràcter de servici públic, de conformitat amb el que preveu la seua regulació específica siguin accessibles a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues a través de mitjans de suport a la comunicació oral.

2. Així mateix, els poders públics adoptaran les mesures necessàries perquè les campanyes de publicitat institucionals i els distints suports audiovisuals en què les dites campanyes es posen a disposició del públic siguin accessibles a estes persones per mitjà de la incorporació del subtitulat.

3. S'establiran les mesures necessàries per a incentivar l'accés a les telecomunicacions a través de mitjans de suport a la comunicació oral i la subtitulació.

4. Les pàgines i els portals d'Internet de titularitat pública o finançats amb fons públics s'adaptaran als estàndards establits en cada moment per les autoritats competents per a aconseguir-ne l'accessibilitat a les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues per mitjà de la posada a disposició dins d'estes dels corresponents sistemes d'accés a la informació.

5. Quan les administracions públiques promoguen o subvencionen congressos, jornades, simposis i seminaris en què participen persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, facilitaran l'accessibilitat d'estes per mitjà de la utilització de mitjans de suport a la comunicació oral, amb la sol·licitud prèvia dels interessats.

Article 24. *Centre Espanyol del Subtitulat i l'Audiodescripció.*

Es crea el Centre Espanyol del Subtitulat i l'Audiodescripció. El Govern, oït el Consell Nacional de la Discapacitat, regularà en el Reial Patronat sobre Discapacitat este centre amb la finalitat d'investigar, fomentar, promoure iniciatives, coordinar actuacions i estendre la subtitulació i l'audiodescripció com a mitjans de suport a la comunicació de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues. El Centre Espanyol del Subtitulat i l'Audiodescripció desenrotllarà les seues accions mantenint consultes i establint convenis amb les entitats representatives de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies.

Disposició addicional primera. *Comissió de Seguiment de la llei.*

Es crea una Comissió de Seguiment en el si del Consell Nacional de la Discapacitat, en la qual tindran presència les organitzacions de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues i de les seues famílies, amb l'objectiu d'impulsar i vetllar pel compliment de les mesures contingudes en esta llei, a fi de proposar les mesures oportunes per a la seua plena eficàcia.

L'esmentada comissió es constituirà en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició addicional segona. *Garanties de dotació estructural.*

Els poders públics promouran els recursos humans, tècnics i econòmics necessaris per a cobrir les mesures d'acció positiva objecte d'esta llei.

Disposició addicional tercera. *Garanties jurídiques.*

Caldrà ajustar-se al que disposa el capítol III, Secció 2a, de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, en relació amb l'arbitratge i la tutela judicial.

Disposició addicional quarta. *Règim transitori de la situació dels intèrprets i professionals de les llengües de signes espanyoles.*

El Govern de la Nació, a proposta de les administracions competents, d'acord amb la legislació vigent en la matèria, analitzarà la situació dels intèrprets i professionals de les llengües de signes espanyoles que han adquirit la seua formació a través d'ensenyances no reglades, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, amb vista a la seua regulació administrativa.

Disposició addicional cinquena. *Professionals de les llengües de signes.*

Després de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern elaborarà un estudi sobre els professionals de les llengües de signes i les titulacions necessàries per al seu exercici.

Disposició addicional sexta. *Atenció a la sordceguera.*

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials realitzarà un estudi en què es determine el nombre de persones amb sordceguera, les condicions de vida i la ubicació geogràfica d'estes, a l'efecte de determinar els centres de referència que s'hauran de crear, així com l'establiment de recursos més coincidents amb les necessitats especials d'este col·lectiu.

Disposició addicional setèima. *Ajudes tècniques a l'audició.*

Els poders públics, en l'àmbit de les seues competències, aportaran finançament per a l'adquisició de suports tècnics per a persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix esta llei.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic de la llei.*

Esta llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat per a regular les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat en l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, d'acord amb l'article 149.1.1a de la Constitució Espanyola.

Disposició final segona. *Supletorietat de la Llei 51/2003, de 2 de desembre.*

En allò que no està regulat expressament en esta llei, caldrà ajustar-se al que disposa la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, així com a les seues normes de desplegament.

Disposició final tercera. *Finançament.*

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials atén a l'execució del que disposa la present llei amb els pressupostos assignats per al compliment de les seues competències en matèria de discapacitat.

A este fi s'establiran mecanismes de cooperació amb els Ministeris competents per la matèria i amb les distintes administracions públiques competents, segons siga procedent.

En particular, l'Administració General de l'Estat coadjuvarà a finançar el foment, la investigació i la difusió de l'ús de la llengua de signes catalana.

Disposició final quarta. *Facultats d'execució i desplegament.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències i amb la consulta prèvia a les conferències sectorials corresponents i al Consell Nacional de la Discapacitat, queda autoritzat per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta llei. Així mateix, el Govern elaborarà, específicament, un reglament que desplegue la utilització de la llengua de signes espanyola, així com els suports per a qualsevol tipus d'ajuda tècnica que contribueisca a l'eliminació de les barreres de comunicació per a la integració social de les persones sordes amb discapacitat auditiva o sordcegues.

Disposició final cinquena. *Aplicació de la llei.*

Les previsions previstes en la present llei tindran una aplicació gradual en les diferents àrees a què es referix l'article 6.

Les normes establides en els articles 10, 11, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 22 i 23 de la present llei s'aplicaran d'acord amb els terminis i calendaris previstos en les disposicions finals cinquena, sexta, setèima, octava i novena condicions d'accessibilitat i no-discriminació de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 23 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO